

ДОБРОТАТА НА СВЕТИЯ ПРОРОК КЪМ ДЕЦАТА

ОТ
Рашид Ахмад Чодри

1991
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

'The Holy Prophet's kindness to children', **Bulgarian Translation**

Published by: Islam International Publications Limited
Islamabad, Sheephatch Lane, Tilford, Surrey GU10 2AQ,
U.K.

Printed by: Raqeem Press, Islamabad, U.K.

© 1991 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD. **ISBN 1 85372 454 8**

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior permission of the Publisher.

ПРЕДГОВОР

"Добротата на Светия Пророк към децата" е още една книга, подготвена от членовете на Комитета за Детски Книги. Комитетът беше назначен от Хазрат Халифат- ул- Масих IV и работи под неговото пряко ръководство и напътствие.

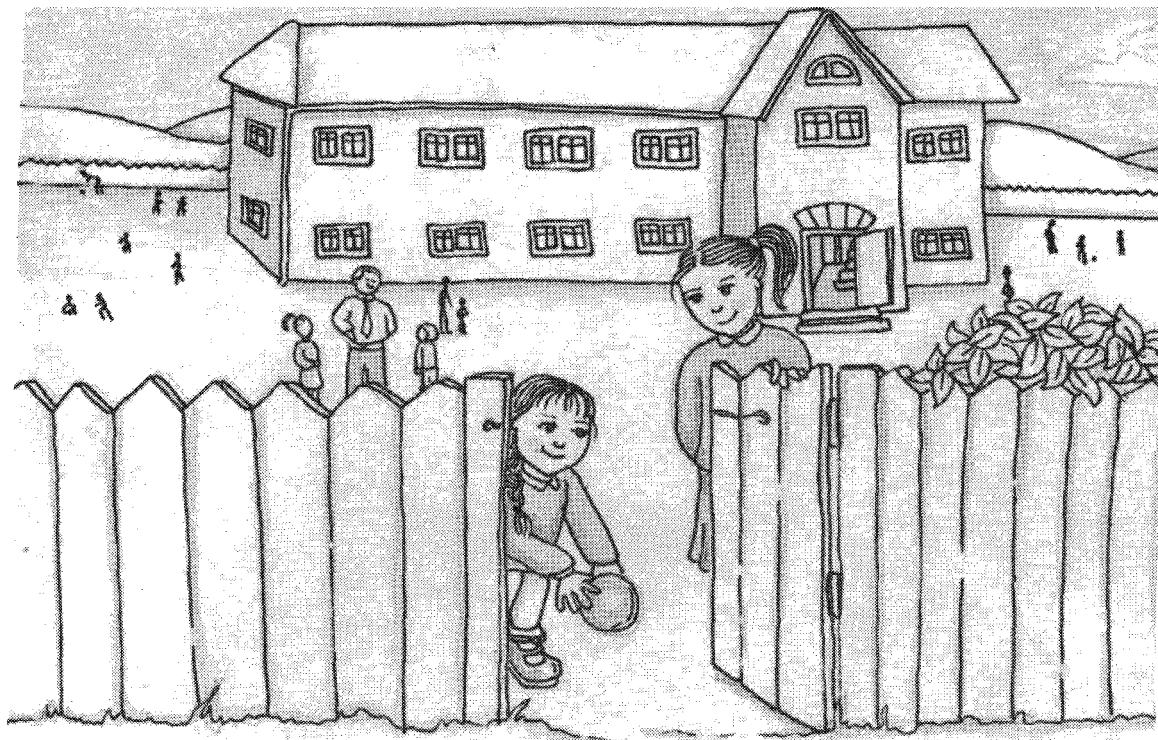
Членовете на Комитета са много благодарни на Хазур за големия му интерес, проявен към проекта и за много ценните му съвети, давани от време навреме, въпреки голямата му заетост с друга работа.

Ние дължим също така благодарност и на Хазрат Мир Мухаммад Исмаил, Съратник на Обещания Месия, чиято книга "Алам- и- Атфал аур Рахматул – лил Аламийн", публикувана първоначално на езика урду преди доста години и призната като една от най-хубавите книги за възпитанието на децата, ни вдъхнови да поднесем настоящата публикация. Дано Аллах го обсипе с най-хубавите си благословии!

Ние се надяваме, че настоящата книжка ще бъде приета добре, както от учители и родители, така и от самите деца.

Имената на учителя и на децата, за които се говори в тази книга, нямат никакво определено значение. Те са измислени персонажи.

Комитетът за Детски Книги

Беше 9 часа в петък сутринта. Звънецът би и всички деца в местното начално училище, забързаха към своите класни стаи. Втори "А" клас имаше Религиозно обучение първия час. Веднага щом седнаха на чиновете си, учителката им мис Мичъл влезе в стаята.

- Този срок ще изучаваме живота на Пророка на Исляма, обяви тя.

Тя попита децата дали знаят къде е роден Светия Пророк.

От децата не последва никакъв отговор. Тогава тя попита:

- Кой може да ми каже името на Основателя на Исляма?

Ахмад вдигна ръка и каза:

- Името на Основателя на Исляма е Мухаммад, мир и благословиите на Аллах на душата му.

- Много добре! - похвали го мис Мичъл.

После тя извика Анджела и я нареди да посочи Арабия на картата на света.

Анджела излезе на дъската и постави пръста си на картата.

Мис Мичъл започна разказа си така:

- Мухаммад се родил в град Мека, в Арабия през 570 година от новата ера. Неговият дядо Абдул Муталиб му дал името МУХАММАД. Мухаммад бил сирак. Знаете ли какво е сирак?

- Да, мис,- каза Робин. - Дете, което е загубило майка си или баща си, се нарича сирак.

Точно така, - каза учителката.

Бащата на Мухаммад, Абдула, умрял няколко месеца преди раждането на сина си. Мухаммад произхождал от една много благородна арабска фамилия, известна под името Курейш. Съгласно установения в Арабия обичай по онова време, бебето Мухаммад било предадено от майка му

Амина на една дойка на име Халийма, да бъде отгледан на село.

- Какво е "дойка"? попита Ким.

- Дойка е жена, на която се плаща, за да кърми бебето на някоя друга жена, - отвърна мис Мичъл.

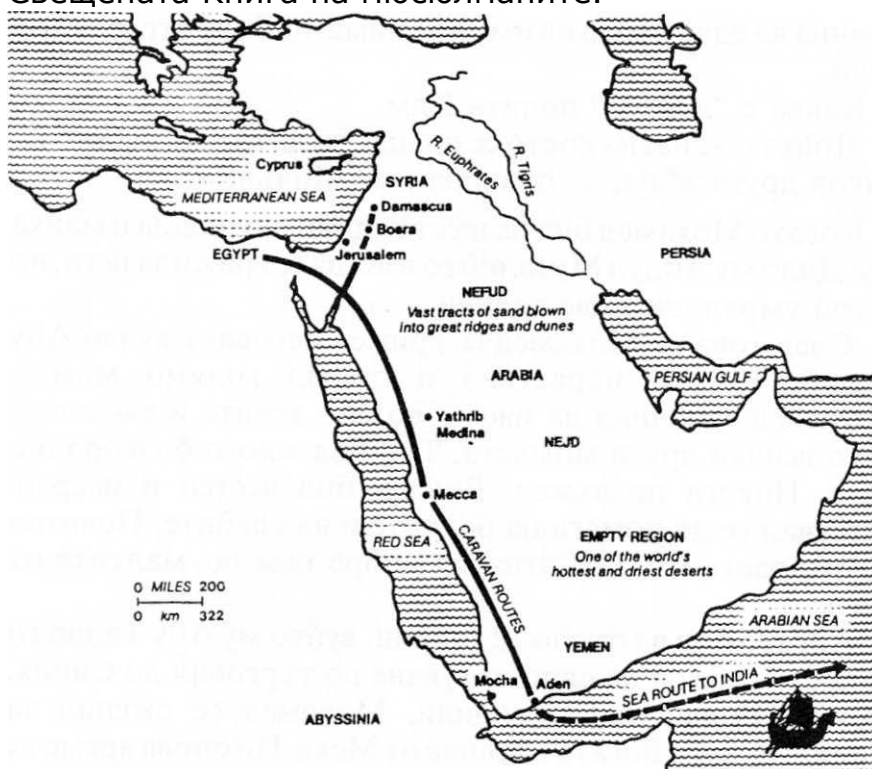
Когато Мухаммад бил на шест години, починала и майка му. Дядо му Абдул Муталиб го взел да се грижи за него, но и той умрял след две години.

След това за Мухаммад се грижел неговият вуйчо Абу Талиб. Когато пораснал и станал голямо момче, Мухаммад започнал да пасе в полето козите и камилите като всички други момчета. Той бил много благородно дете. Никога не лъжел. Винаги бил честен и искрен. Опитвал се да помага на бедните и на слабите. Почитал по-възрастните и се отнасял добре към по-малките от него.

Когато бил на около 12 години, вуйчо му Абу Талиб го взел със себе си на едно пътуване по търговия до Сирия. Когато станал на 25 години, Мухаммад се оженил за Хадиджа, една богата вдовица от Мека. По

онова време тя била на 40 години. След женитбата им, Хадиджа дала цялото си богатство на Мухаммад, което той харчел, за да помага на бедните и на изпадналите в нужда.

Мюсюлманите са убедени, че когато навършил 40 години, Мухаммад бил избран от Всемогъщия Бог за Негов Пратеник. Твърди се, че Мухаммад (мир и благословиите на Аллах на душата му) често излизал извън град Мека и прекарвал времето си една пещера, наречена Хира. Той бил недоволен от начина на живот, който виждал около себе си в Мека. Бедните и сираците били пренебрегвани напълно. Хората се молели на много богове, направени от камък или дърво. Един ден, когато се молел на Бога в пещерата, Архангел Гавраил му донесъл послание от Бога. Това било началото на откровението. Това и други откровения, които последвали, се превърнали в Корана, Свещената Книга на мюсюлманите.

- Откровение е Божественото знание, което се предава устно от Бога на човека. Пророкът на Исляма не можел нито да чете, нито да пише, но Бог му дал огромни знания посредством откровения."

Малцина го приели сериозно в началото. Повечето от жителите на Мека го отхвърлили и му се подигравали. Той живял в Мека още 13 години. През това време той и неговите последователи били преследвани. Когато преследванията станали много жестоки, Бог му наредил на напусне Мека. Тогава той отишъл в Медина, един град, в който Ислямът бил вече разпространен. Това събитие е известно като ХИДЖРА в ислямската история. Ислямският календар започва от датата, на която Светият Пророк се преселил от Мека в Медина. Когато меканците видели, че Ислямът процъфтява в Медина, те нападнали Медина на няколко пъти, за да унищожат мюсюлманите. Но въпреки, че нямали никакви шансове,

мюсюлманите спечелили всички битки. Накрая, мюсюлманските сили, под командването на Пророка на Исляма, влезли победоносно в Мека.

Пророкът умрял на 63 годишна възраст. По това време Ислямът вече се бил разпространил из цяла Арабия. Пророкът на Исляма проявявал доброта към всички, дори и към своите врагове, но той бил извънредно добър към децата.

Всички деца бяха така погълнати от разказа на своята учителка, че те дори не чуха звънеца, който вече беше бил, за да отбележи края на часа. Тогава учителката им каза, че следващата седмица, всеки ученик в класа трябва да бъде готов да разкаже по една случка из живота на Пророка на Исляма, в която се проявява неговата доброта и обич към децата.

Следващият петък, когато имаха отново час, Айеша стана и каза:

- Едно от най- големите блага, които Светият Пророк Мухаммад (мир и благословиите на Аллах на душата му) е дарил на човечеството е, че той отменил обичая да бъдат убивани бебета-момичета. Аз съм от Арабия. Някога, преди времето на Светия Пророк на Исляма, в Арабия живеели известни племена, които смятали, че раждането на момичета било позор за техните семейства и поради това, някои от техните вождове убивали момичетата скоро след раждането им. Те си мислели, че по този начин ще спасят честта си. Светият Пророк отменил този жесток обичай. Ето защо, по този начин той проявил голяма доброта към децата, особено към момичетата. Мир и благословиите на Аллах върху душата на Светия Пророк на Исляма!

Още щом Айеша свърши своя разказ, Сара вдигна ръка. Тя каза: Майка ми ми разказа, че и в Индия също имало някои хора, които имали обичай да убиват бебетата- момичета. Даже и днес има хора, които не се радват на раждането момиче така, както се радват на раждането на момче. Мис Мичъл каза:

- Да, Сара, права си. Затова ние сме много благодарни на Пророка на Исляма, че е отменил този жесток обичай и е издигнал положението на жените в обществото.

(2)

След това дойде редът на Ахмед. Той каза: Светият Пророк на Исляма научил своите последователи да уважават децата си. Понякога възрастните гледат пренебрежително на децата. Дори и онези родители, които обичат много своите деца, грижат се добре за тях, хранят ги добре, дават им различни дрехи за облекло и общо взето се грижат за тях както трябва, не се интересуват много от техните чувства. Като ги приемат просто като деца, те понякога ги пренебрегват напълно.

Светият Пророк поучавал такива родители да проявяват съответното уважение към своите деца, да бъдат добри към тях и да говорят открито с тях по въпроси, които са важни за тях. Той ги молел да образуват децата си по най- добрия възможен начин и да развиват у тях уважение към възрастните. Това е голямо благо за децата от страна на Светия Пророк. Мир и благословиите на Аллах на душата му!

(3)

Тогава Имран разказа следното:

- Светият Пророк учел своите последователи, че когато някой човек умре, неговото наследство трябва да бъде разпределено справедливо между децата му и по-малките не бива да бъдат лишавани от своя дял. По онова време, обичаят в Арабия бил най-големият да наследи всичко, като по този начин оставял по-малките да бъдат зависими от него. Дори и днес в някои страни единствено само най-големият наследява всичкото богатство, което родителите оставят след себе си.

Имран продължи:

- Ние трябва да сме крайно благодарни на Светия Пророк, който е научил мюсюлманите да не правят разграничение между децата си. Ето защо, в едно мюсюлманско общество, всички деца получават своя дял от богатството и имота на своите родители. Аз съм най-малкият от моите братя и, въпреки това, аз имам право на равен дял от имота на баща ми. Ето защо, ние трябва да възхваляваме мъдростта на Светия Пророк за неговите красиви учения. Мир и благословиите на Аллах на душата му.

(4)

Следващата ученичка беше Мариям. Тя стана и каза: - Искам да кажа нещо за образованието на момичетата. Пророкът на Исляма е поставил голямо ударение върху образованието на момичетата. Той поучавал мюсюлманите да направят така, че момичетата да получат добро образование. По този начин, те не само ставали добри майки и възпитавали децата си по най-добрия начин, но и, като образовани хора, те можели също така да допринесат много и за самото общество. И тя завърши:

- Постъпвайки съгласно поуците на Светия Пророк Мухаммад, бащата на моята майка направил така, че майка ми получила добро образование - както религиозно, така и светско. В резултат на това, тя се представя много по-добре от повечето от своите колеги-мъже в работата си. Ние трябва да бъдем благодарни на Светия Пророк Мухаммад, който научил мюсюлманите да образуват добре и дъщерите си. Мир и благословиите на Аллах на душата му!

(5)

След това Амбрийн напомни на съучениците си за една Мисъл на Светия Пророк, в която той наставлявал родителите- мюсюлмани да се молят за децата си. Тя каза, че Светият Пророк споменал специални молитви за тази цел. Една такава молитва е:

О, Аллах, спаси мен и моето потомство от кланянето на идоли и от приобщаването на който и да е или на каквото и да е към Аллах. Господи, направи ни покорни на Твоята Воля и направи от нашите потомци покорни Твои слуги. Господи, направи мен и всички мои потомци твърди в съблюдаването на моливите. Господи, направи нашите мъже или жени нашите деца, наслада за очите ни и ни направи образец за праведните хора!

Мюсюлманите били научени на тази чудесна молитва от Светия Пророк Мухаммад. Мир и благословиите на Аллах на душата му!

(6)

Тогава стана Уалийд и каза:

- Аз съм сирак. Родителите ми починаха отдавна. За мен се грижеха моите осиновители. Те бяха много добри към мен. Те ме отгледаха като свое дете. Аз съм им много благодарен, но аз съм още по- благодарен на Аллах и на Неговият Пратеник Мухаммад, Светият Пророк на Исляма, за интереса им към гриженето за сираци. В своя Свещен Коран, Аллах казва: "Не потискайте сираците!", а Пророкът на Исляма казва: "Аз и онзи който се грижи за нуждите на някой сирак и отглежда него или нея по най-добрия възможен начин, ще бъдем заедно в Рая."

Уалийд каза още, че Светият Пророк е дал подробни инструкции на мюсюлманите как да се отнасят към сираците. Самият Свети Пророк бил сирак и затова разбирал много добре техните чувства. Мир и благословиите на Аллах на душата му!

(7)

След това дойде редът на Абдула. Той повтори следните Мисли на Светия Пророк:

- "О, вие хора! Всеки от вас е настойник и е отговорен пред Всемогъщия Бог за хората, които са под ваша грижа!"

Мис Мичъл каза: Абдула, можеш ли да обясниш какво значи това?

- Абдула каза:

- Това означава, че онези които са на власт отговарят пред Всемогъщия Бог за третирането на хората, които са под техни грижи. Всички такива хора - като учители, родители, братя, сестри, работодатели, старейшини или по-старши - трябва да изпълняват най-добросъвестно своите задължения. Онези, които се грижат за деца, трябва да се погрижат децата да придобият добри навици и да получат добро образование. Ние като деца трябва да бъдем крайно благодарни на Светия Пророк на

Исляма за такова хубаво учение. Мир и благословиите на Аллах на душата му!

(8)

Следващият поред беше Халид. Той стана и каза:

- Моят вуйчо е богат човек и притежава много имоти. Но си няма собствени деца. Вуйна ми осинови едно дете на нейни близки роднини и се опита да го направи свой единствен наследник. Това би лишило нас и всички други законни наследници от нашия дял от имота на вуйчо ми. Когато вуйчо ми се посъветва с Имама, той му казал, че Ислямът не признава законни права на осиновен син. Тогава леля ми промени решението си и така ние не бяхме лишени от нашия дял. Ние благодарим на Аллах и на Неговия Пророк за тази справедливост. Мир и благословиите на Аллах на душата му!

Тони, който седеше до Халид, попита:

- Госпожице, кой е Имам? Мис Мичел отговори:

- Имамът е човекът, който води мюсюлманите на молитва. Той е религиозен водач, при когото мюсюлманите отиват за съвет по религиозни въпроси.

(9)

Дойде ред да говори и Самийна. Тя напомни, че Светият Пророк на Исляма казал на мюсюлманите да бъдат справедливи, когато се занимават с работите на децата. Тя разказа една случка от живота на Светия Пророк. Тя каза:

- Веднъж един човек се приближил до Светия Пророк и казал: "Ще ми станеш ли свидетел, че съм дал и такъв имот на сина си?" Светият Пророк попитал: "Ами другите ти синове? И те ли получиха същия дял като този ти син?"

Човекът отговорил: "Не".

Тогава Светият Пророк отбелязал: "Аз не мога да бъда свидетел на такова несправедливо деяние."

- От тази случка виждаме, че Светият Пророк много държал да види, че родителите се отнасят еднакво и справедливо към своите деца. Мир и благословиите на Аллах на душата му!

Сатнам каза:

- Госпожице, сестра ми не обича играчките, които аз обичам и затова баща ми носи различни играчки за нея. Това редно ли е?

- Да, - отвърна мис Мичел. - щом и двамата получавате играчките, които сте си избрали. Но нека предположим, че някой от вас не получи нищо. Тогава това ще бъде несправедливо.

(10)

Мансур беше следващият наред. Той започна разказа си така:

- Брат ми разнася вестници сутрин преди да отиде на училище. Ако направи грешка, вестникарят му се кара, вика му и понякога дори го глобява. Завчера, когато отидох в джамията, чух Имамът да казва, че по времето на Светия Пророк, имало едно момче, което се казвало Анас и слугувало в неговото домакинство. Майка му го оставила на грижите на Светия Пророк, когато Анас бил на 10 години и той останал при него, докато навършил 18 години. Според Анас, Светият Пророк никога не му се карал за това, че не е направил нещо, което е трябвало да направи или затова, че е направил нещо, което не е

трябвало да прави. Мансур каза:

- Тази случка показва необикновената доброта на Светия Пророк към децата. Мир и благословиите на Аллах на душата му!

(11)

Хумайрах разказа следната случка от живота на Светия Пророк:

- Веднъж внучетата на Светия Пророк дошли да го видят. Той ги взел на ръце и ги целунал. Един бедуин, който го наблюдавал казал: "О, Пратенико на Аллах, ние никога не проявяваме към децата си такава обич, каквато ти показва!"

Пророкът отговорил: "Ако ти си лишен от любов и милост към децата си, какво мога да направя аз?" Хумайрах продължил:

- Тази случка също показва, че Светият Пророк проявявал голяма доброта и обич към децата. Мир и благословиите на Аллах на душата му!

Уинстън попита мис Мичъл:

- Госпожице, какво е бедуин? Учителката отговори:

- Бедуините са араби, които живеят в пустинята и се движат от място на място, подобно на циганите. Те си нямат постоянно място, където да живеят.

(12)

Насър започна своя разказ така:

- Веднъж Светият Пророк отивал към къщата на един от своите Съратница. Той видял една жена, която се опитвала да извика детето си и му казвала: "Ела тук, ще ти дам нещо да хапнеш."

Светият Пророк попитал: "Какво обещавах да му дамеш?"

Тя отговорила: "Сушена фурма."

Светият Пророк отбелязал: "Ако обещаеш нещо на дете и не изпълниш обещанието си, ти извършваш същия грях както и онзи, който изрича лъжа." Насър продължи:

- Тази мисъл на Светия Пророк ни показва, че винаги трябва да изпълняваме обещанията си. Мир и благословиите на Аллах на душата му! Учителката обясни:

- Да се изрича лъжа не е добро нещо и след като стане навик, той много трудно се изкоренява. Обикновено, децата придобиват този навик като

подражават на възрастните. Така че, големите трябва да дават добър пример на децата и да се въздържат от изричането на лъжи.

(13)

Саба разказа следната случка от живота на Светия Пророк:

Веднъж Светият Пророк казал, че искал да продължи молбите си, когато водел молитвата, но ги прекъснал, когато чул, че едно дете плаче. Той не искал детето и майката на детето да страдат. Това показва колко чувствителен и внимателен е бил Светия Пророк към децата. Мир и благословиите на Аллах на душата му!

(14)

Последен говорил Тарик. Той казал на класа, че Светият Пророк забранявал на когото и да е да удря дете по лицето. Той каза:

- Онзи ден гледах една телевизионна програма. Показани бяха много случаи, когато родителите бяха толкова раздразнени от държанието на децата си, че не издържах и ги удряха по лицата. В някои страни дори и днес, възрастните бият децата за наказание за всичко нередно, което извършат. Понякога това оставя белези по лицето на детето или нанася други сериозни вреди. Светият Пророк на Исляма, който защищавал каузата на децата, забранявал на когото и да е да ги удря по лицата. Това показва добротата и обичта на Светия Пророк към децата. Мир и благословиите на Аллах на душата на Светия Пророк, който ни е дал такова хубаво учение! Мис Мичъл каза:

- Ние всички знаем, че лицето е чувствителна част от тялото ни и че удрянето по лицата може да нанесе сериозна вреда. Това е чудесно учение на Светия Пророк, което всеки от нас трябва да следва.

Сита, Били, Сузън и Методи също искаха да говорят, но учителката погледна часовника си и каза:

- Май че днес не ни остана повече време за разговор. Ето защо ще отложим разговора за следващия път.

Звънецът би и учителката пусна учениците.